

[Niels Helveg Petersen.]

igennem de forudsætninger og betingelser, som må stilles til medlemskabet. Det er gjort før og ikke mindst i den sidste markedsdebatt i november for det radikale venstres vedkommende, men jeg vil gøre det igen og sige, at en af de forudsætninger, som er gældende for vor ansøgning, er den, som flertallet har været inde på, at vi suverænt selv bestemmer over skattepolitikken, at vi selv er herre over skatternes højde og skatternes fordeling på forskellige skattearter. Jeg er enig med hr. Per Federspiel i den vurdering, at der er intet, der tyder på, at nogen af den nuværende medlemsstater agter at give slip på den ret til at fordele skatterne over skattearter og på skattehøjde, som de i øjeblikket har. Det tror jeg heller ikke vil være tilfældet efter en eventuel udvidelse af fællesmarkedet, men det er en given sag, at det for Danmark må være en forudsætning, hvorunder vi forhandler. Jeg takker for ministerens understregning heraf.

Formuleringen, der anvendes, er ikke så forfærdelig skarp. Man siger, at Danmark selvfølgelig ikke kan acceptere en forstyrrelse af sociale mål, som tilsigtes med skattepolitikken. Det er vel ikke ganske klart, men således som jeg forstår det, dækker det netop dette forbehold med hensyn til skattepolitikken.

Der søges rejst tvivl om dette. Men det er jo en kendsgerning, at der findes ikke i Romtraktaten bestemmelser, der forpligter os til at gå videre på dette punkt. Der findes heller ikke i senere vedtagelser noget, som forpligter os hertil, og 8.-9. februar-resolutionen gør det heller ikke: Om denne resolution, der ligesom tegner billedet af, hvad de seks fællesmarkedslande gerne ville nå inden for den monetære økonomiske politik, vil jeg kun sige, at det for mig at se og for Danmarks overvejelser må være noget helt afgørende, at fællesmarkedet har udsendt den endelige udformning af disse ting til efter fællesmarkedets eventuelle udvidelse. Det vil sige, at nye ansøgerlande kan gå ind i dette med fuldt kendskab til, at de selv får mulighed til at påvirke det resultat, der kommer ud af det. Det synes jeg er en overordentlig stærk betryggelse for ansøgerlandene.

Situationen var i den henseende anderledes, da vi sidst havde markedsdebatt. Da

forelå Wernerrapporten i udkast, men der var ikke taget endelig stilling til den, og den mulighed forelå, at fællesmarkedslandene selv og forinden udvidelsen havde gennemført Wernerplanen i sin fulde konsekvens, hvilket ville have været en overordentlig stærk belastning i samtlige ansøgerlande. Jeg tror, det afgørende i denne diskussion er, at vi over for dette som over for et hvilket som helst nyt spørgsmål om en udvidelse af fællesmarkedets beføjelser på det ene eller det andet område selv får en mulighed for at øve indflydelse på udformningen sammen med de øvrige fællesmarkedslande og sammen med de øvrige ansøgerlande.

Ellers er engelsk medlemskab jo en første og helt nødvendig forudsætning for Danmarks ansøgning. Uden engelsk medlemskab er der ingen grund til overhovedet at diskutere en dansk løsning i forhold til fællesmarkedet. Men denne betingelse vedrørende Englands optagelse må udvides med, at vi ikke i Danmark kan tage endelig stilling, forinden der foreligger fuld klarhed over de øvrige nordiske landes stilling, idet de nordiske lande også fortsat må have tilfredsstillende muligheder for at udvikle deres samarbejde. Handelsministeren siger om dette på side 15, at klarhed over Sveriges og Finlands vilkår skulle kunne foreligge, inden folketinget skal tage sin endelige stilling. Jeg må sige, at den formulering er ikke præcis nok. Sagen er ikke, at sådan klarhed skulle kunne foreligge, men at den skal foreligge, inden Danmark kan træffe en endelig afgørelse. Inden Sverige og Finland har afklaret deres vilkår i forhold til fællesmarkedet, vil der ikke være — skønner jeg — nogen mulighed for, at det danske folketing kan tage en endelig stilling.

Der er ikke i dette nogen nyhed. Det svarer ganske til, hvad det radikale venstre har fastslået i sine vedtagelser og erklæringer. Vi mener ikke, at det vil være muligt at tage endelig stilling, medmindre vi har fuld klarhed over de øvrige nordiske landes stilling.

Toldfriheden imellem de nordiske lande er videre noget ganske afgørende. En markeds-løsning, som skulle føre til opstilling af nye toldskrænker imellem de nordiske lande, ville ikke være acceptabel for det radikale venstre. Ministeren var på dette punkt meget optimistisk. Man forstår på redegørel-